

[Ingerlise Koefoed]

planlagt at afgive yderligere sendetid til de regionale stationer.

Da Folketinget under behandlingen af TV 2-loven i sin tid lagde vægt på, at TV 2 skulle have regionale stationer, og da der i alle egne af landet har vist sig meget stor interesse for at få etableret disse regionale stationer, forekommer det spørgeren meget utilfredsstillende, hvis TV 2 får lov til at forhindre de regionale stationer i at sende på tidspunkter, hvor mange er interesserede i at se tv.

Svar (4/7 88):

Trafik- og kommunikationsministeren (H. P. Clausen):

TV 2-bestyrelsen har i overensstemmelse med bekendtgørelse nr. 451 af 25. juni 1987 af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed § 15 p den 30. marts 1988 fremsendt budgetforslag for 4. kvartal 1988, 1989 og budgetoverslagsårene 1990-92. I budgetforslaget indgår forslag til antal sendetimer for såvel den landsdækkende enhed som de regionale enheder.

Det indgår ikke i budgetforslaget, hvorledes den daglige sendetid skal placeres, og jeg skal i henhold til lovgivningen ikke tage stilling til dette spørgsmål.

Jeg har derfor ikke grundlag for nærmere at kommentere de forlydender, som spørgeren henviser til.

Spm. nr. S 118

Til *skatteministeren (27/6 88)* af:

Jens Thoft (SF):

»Kan ministeren oplyse, om skattereglerne giver mulighed for skattemæssigt fradrag, herunder momsfradrag, for annonseudgifter af den type, som det norskejede KFK indrykkede under valgkampen, og hvor KFK's navn og bømærke kun spiller en helt ubetydelig rolle, ligesom annonceteksten ikke relaterer sig til KFK's erhvervmæssige virksomhed?«

Begrundelse

Annoncen er f.eks. trykt i Fyens Stiftstidende den 27. april 1988 og i Information samme dag.

Svar (30/6 88):

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Det følger af statskattelovens § 6 a, at der er fradrag for driftsomkostninger ved opgørelsen

af den skattepligtige indkomst. I ligningslovens § 8, stk. 1, findes en specialregel, hvorefter der bl.a. er fradrag for reklameudgifter.

Det karakteristiske for reklameudgifter er, at de normalt afholdes over for en ubestemt kreds af kunder eller potentielle kunder. Reklameudgifter tager endvidere sigte på at opretholde en virksomheds almindelige omdømme eller fremme dens interesser ved at gøre den kendt og fordelagtigt bemærket.

Generelt er det en betingelse for fradrag for udgifter afholdt til annoncering, at der er en forbindelse mellem annoncen og den skattepligtiges indkomsterhvervelse.

Om der kan ske fradrag for udgifter til annoncer som den nævnte, er et konkret ligningsmæssigt spørgsmål, som jeg ikke har mulighed for at tage stilling til.

Der er efter momslovens § 15, stk. 3, fradragsret for moms af reklameudgifter. Om annoncen i det foreliggende tilfælde kan anses for en reklame, afgøres af toldmyndighederne med klageret til Momsnævnet.

Spm. nr. S 119

Til *sundhedsministeren (28/6 88)* af:

Birthe Hansen (SF):

»Vil ministeren tage initiativ til, at der udarbejdes en opgørelse over antallet af amfetaminbehandlede børn i årene 1983, 1984, 1985, 1986 og 1987 med oplysning om aldersfordeling?«

Begrundelse

Spørgeren henviser til tidligere stillede spørgsmål nr. S 777 af 21. marts 1988 og nr. S 830 af 5. april 1988 til den daværende sundhedsminister.

Svar (6/7 88):

Sundhedsministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Af den daværende sundhedsministers besvarelse af spørgsmål nr. S 830 fremgik det, at en opgørelse af, hvor mange børn der er eller har været i amfetaminbehandling, vil kræve en manuel gennemgang af de recepter på kopieringspligtig medicin, som Sundhedsstyrelsen modtager. Det blev endvidere meddelt, at Sundhedsstyrelsen modtager ca. 70.000 recepter på kopieringspligtig medicin om måneden.

Den seneste manuelle gennemgang af recepterne i 1982 viste, at der var udstedt recepter for